

MONITOR

Na R. P. 1778.

Nro. XVI.

Dnia 25. Lutego

*Nil desperandum Teucro duce & auspice Teucro.
Certus enim promissit Apollo,
Ambiguam tellure novā Salamina futuram.
Hor: Libr. 1. ode 7.*

Mości Panie MONITOR

DObry dobrego zna przez skorę,
à Ja z Jmć Panem Zgodolubskim,
ktory pod Numerem III. WM. Pana
swoim opestał pisaniem, jednym zgody
tchnę duchem, y z nim iednogłośnie
P wielbić

wielbić ją będę. Ziemianin spokojnie zagona mego pilnujący, myślę Ja nie-raz, pod cieniem dachu mego, y dziwuję się za co my, ktorzy bez kwestyi różnicę między złym à dobrym uczynić umiemy, przecież rozterki, rzecz w świecie nayobrzydliwszą ulubiwszy, wygnaliśmy naymilszą zgodę, y przez dwa wieki niemal, na tym wygnaniu tak onątrzymamy, iż się zda byź to cale systematycznym, względem Jey losu, u nas postanowieniem. Jmć Pan Zgodolubski ubolewa, że czasu obrad wadzimy się, czasu Seymikow bijemy się, Ja przyczyny tego złego analizować będę. Mniemam tedy, iż ułożenie samego dzieła, czyli sposob, jakowym do rezolucyi Seymikowey kwestia podaie się, iest owym Jabłkiem niezgody, o ktore strony koniecznie wadzić się muszą. Od dawnych iuż wiekow, przynaymniey w samey istocie, nie slyszal obywatel, następującego do siebie Głosu=Utrzymanie sprawiedliwości, iest
„wam

„wam samym potrzebne, obieraycie
 „tedy rozmyślnie mężow, ktorychbyście
 „nayu ważnieyszemi, y naysprawiedliw-
 „szemi bydź rozumieli = Lecz z prze-
 „ciwka slyszal, ciche z tego tonu sze-
 „pty = „Będzie się starał o Deputacyą,
 y ten Jmć, y tamten Jmć, y ow Jmć,
 tego obieraycie, à tamtego, y owego,
 koniecznie nie dopuście = Przywykł
 więc iuż do tych szeptow obywatel,
 dawność czasu, uczyniła w nim nałog,
 już nie umie *wybierać*, ale umie tylko
nie dopuszczać. W takowym sposobie
 myślenia coż czyni obywatel? mowi on
 tak częstokroć, sam do siebie = Chcia-
 „łem czasu tych seymikow spokojnie
 „w domu siedzieć, subiekcyi y niewy-
 „god uniknąć, zdrowia przez piatykę
 „nie psuć, ale dowiedziałem się, że
 pewny Jmć o Deputacyą się stara, pro-
 „mowuie go pewnych Jchmościow
 „partya. Już od tak dawnego czasu,
 „Partyi tey głowy podnieść nie dopu-
 „szczaliśmy, Punkt Honoru mego w
 „tym

„tym, ażeby ona y teraz nie dokazać
„nie mogła = Coż więc czyni on daley?
oto wnet wyjeżdża do sąsiadów, wbija
im w głowę Punkt Honoru nie *dopu-*
szczenia, Punkt Honoru wagi, czyli
przemocy Partyi swoiey, Tamci jadą
tymże celem do dalszych, y tak wczę-
śnie z wespół obywatelów iedney Zie-
mie, robią się dwie różne prowincye,
w stanie nieprzyjaźni z sobą zostaiące.
Dwie od nikogo nie dependuiące Po-
tencye, gdy między nie rzecz wpada,
ktorey dopuścić sobie niechcą, kończyć
ią muszą wojną. Coż za dziw, że kil-
kuset mniemaiących, iż od nikogo nie-
dependuią, obywatelów mnostwo, roz-
roznionych Punktem Honoru *niedo-*
puszczania, choć mnieyszey wagi inte-
refs, ale tymże traktuiąc modelem,
kończyć na seymikach muszą bitwą?
Powiem ieszcze, iż łatwiey owe losem
narodów władnące, poiednać Potencye,
bo dway uważni bez passyi, traktować
o to w zawartym Gabinetcie mogą Mi-
strowie,

nistrowie, à niż tłum rozroźnionego, à na otwartym mieyscu hufami przeciw sobie stawiającego ludu. Gdyby tedy, w Dykcyonarze Polskie, słowko *wybierać*, weszło, na mieysce wiecznie wygłozowanego słowa *nie dopuszczać*, gdyby się y koncept iego nawet w myślach obywatelskich roić nie mogli, tedyby spólnie wszyscy jednoczyli się *obierając*, à niewadzili się *niedopuszczając*. Lecz spyta mię kto, czy jest śródek tych wkorzenionych zdań przeistoczenia? Odpowiem jest, lecz czasu y roztropności potrzebujący. Narod ciemny, y myśleć, że tak rzekę nie umięjący, prędzey się polerować może, pod absolutnym rozkazem Monarchy famowładnego, à razem mądrego, y dobrego. Narod wolny y do swobody zdań przywykły, przez wiek ledwie, sposob myślenia odmienia. Inaczey myślili dawni Rzymianie za *Numy Pompiliusza*, inaczey za *Decemwirow*, inaczey za *Augusta*. Insze sentym^{ta} Polskie były

były za *Lecha*, inſze za *Jagielly*, inſze teraz, a za coż nie mogą być inſze, a daleko lepiej za lat pięćdziesiąt, jeśli tylko roztropnie y delikatnie około ich odmiany chodzić będziemy? Powiem tedy, iż sama umiejętna, serce y umysł reformująca edukacya młodzi, rozpoſtrzenie nauk użytecznych, y smaku w nich powszechnego, inną narodowi naszemu przynieſie poſtać. Wiśniak z domowego tylko okna biegwi rzeczy wielkiego świata przypatrujący ſię, nie nauczyłem ſię ieſzcze pochlebować, a zatem bez wſzelkiego oto podeyrzenia poſwiadczyć mogę, iż pod teraźniejszy Panowaniem, tak żądana zjawia ſię perspektywa, planty do niey ułożone ſą wyborne, byleby tylko to, czego u nas we wſzystkich rozrządzenia częściach niemaſz, żywa zwaſzcza przyſtąpiła exekucya, a do mnoſtwa nauki y poloru potrzebujących, proporcjonalny znalazł ſię doſtatek uczyć umięjących Nauczycielow.

low. Rzecz jest doświadczona, iż narody polorem nauk przetarte, stają się miłemi, ludzkiemi, y sfornemi, przestają być dzikiemi, swarliwemi, a nie przestają jednak być mężnemi. Chiny, od początku wieków, choć różnym cale sposobem od nas w Edukacyi swoiey postępujące, y we wszystkich umiejętnościach wyrownać nam nie mogące, iasnieją jednak polorem, y ludzkością między otaczającemi siebie Azyatyckimi narodami, tak iak Europa iasnieie między resztą świata. Naturalnie nauki potrzebują spokoyności, ci ktorzy się niemi bawią, przywykają do niej, umysł zabawiają uwagą, nie cierpią hałasow, y rozruchu; Młodź więc nasza przez dobrą edukacyą przysposobiwszy w umysły swe materyałow, do zabaw w dalszym życiu spokoynych y miłych, wstręt mieć będzie od tego wszystkiego, cokolwiek huk y dzikości jest znakiem, wstydząc się na potym nie edukowanym ludziom przyzwoitey,
à iesz-

à ieszcze dość u nas popłatney, Brawury, à gdy przyidzie do obrad publicznych, iuż nie wadzić się, ale rady ważyć, nie bić się, ale konwinkować się na szali rozumu będzie. Czas powiększy liczbę młodzi z polorem do obywatelstwa przybywaiący: Czas pomniejszy liczbę Staruszkiewiczow bez poloru, tylko *nie dopuścić, zerwać, przepędzić y pobić się* umięających. Gdy więc z wolna sposob myślenia w Obywatelach przemieniać się będzie, tym czasem żwierzchność kraiowa przodkować przykładnie, zachęcaniem, à z wolna przyuczać y wprawiać do umiętności obierania ludzi zdatnych, będzie raczyła.

Reszta w nastempuiącym Monitorze

